0,5 EUROS

L'ESPORTIU

EL 9 ESPORTIU DE CATALUNYA

SUCCESSOR D'

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

DILLUNS, 1 DE JULIOL DEL 2024 · www.lesportiudecatalunya.cat · @lesportiucat · ANY 23. NÚM. 8132

Geòrgia els fa accelerar (4-1)

La selecció espanyola, amb assistència de Lamine Yamal i gol d'Olmo, remunta el 0-1 i s'enfrontarà a Alemanya en els quarts

Anglaterra esquiva el drama al límit

Bellingham força la pròrroga contra Eslovàquia en el 95' (2-1)

Robert Martínez torna a buscar els quarts, ara amb Portugal

FRANÇA-BÈLGICA 18 h

PORTUGAL-ESLOVÈNIA 21 h

Entrevista a **QUIQUE CÁRCEL**

"EL GIRONA M'HO HA DONAT TOT"

QUIM PUIG

ATLETISME ESTATAL

Col·lecció d'ors de camí cap als Jocs

Esther Guerrero i Mechaal s'imposen en 1.500 m i Jaël-Sakura Bestué i Retamal, en 200 m

MOTOR MOTOGP

Bagnaia mana a Assen i Marc Márquez cau del quart al desè lloc per una sanció

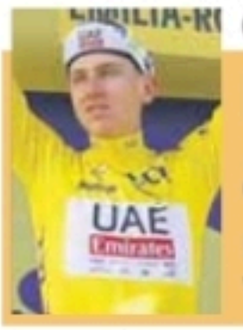

CICLISME TOUR

El primer atac té premi

Pogacar es posa líder tot i que Vingegaard li resisteix l'estirada

MOTOR FÓRMULA 1

Russell aprofita la topada entre Verstappen i Norris i guanya el GP d'Àustria

lanzarotecaliente.com

Bob, fent història

ENTRE ELS ESCOLLITS · Robert Martínez és el sisè tècnic que arriba a la fase final d'una Eurocopa amb dues seleccions diferents **REPTE** · El català vol aconseguir el seu primer títol com a seleccionador, una fita que se li va resistir amb Bèlgica

Marta Escubós
BARCELONA

Robert Martínez, en el segon partit de la fase de grups contra Turquia ■ EFE

Robert Martínez no ha pogut començar millor la seva primera gran cita al capdavant de Portugal. El conjunt lusità ha fet una fase de grups quasi immaculada, amb dues victòries i una derrota contra Geòrgia, en un duel en què no es jugaven res, que li han permès classificar-se per als vuitens de final com a primers del grup F. D'aquesta manera el tècnic català, que va aterrar al combinat portuguès el gener del 2023, disputarà la seva segona fase final d'una Eurocopa després d'haver-ho fet també amb Bèlgica en l'edició anterior. El 2021, els belgues van avançar fins als quarts de final, superant en la fase classificatòria Rússia (3-0), Dinamarca (1-2) i Finlàndia (0-2). En els vuitens, es van veure les cares amb la seva selecció actual, Portugal, a la qual van vèncer per 1-0. En la fase següent, però, van haver de fer les maletes en caure contra Itàlia (1-2), que acabaria sent la vencedora del torneig.

Fins ara només cinc entrenadors havien aconseguit disputar la fase final de la cita europea amb dues seleccions diferents: Guus Hiddink, Dick Advocaat, Lars Lagerbäck, Giovanni Trapattoni i Fernando Santos. El de Balaguer continua fent història. Ara vol aconseguir el seu primer títol com a seleccionador. Una fita que se li va escapar amb la famosa generació daurada de Bèlgica, i que intentarà assolir ara amb una Portugal que compta amb un grup de grans futbolistes que volen sumar la segona Eurocopa en el seu palmarès. Portugal, sota el guiatge de Robert Martínez, de moment va pel bon camí.

Un inici immaculat

Fitxat després del mundial de Qatar per rellevar Fernando Santos, l'inici de Robert Martínez a Portugal ha estat i està sent excepcional. El combinat lusità va ser el primer a classificar-se per a la gran cita del futbol europeu després de guanyar amb patiment Eslovàquia (3-2). Van aconseguir el bitllet a falta de tres jornades per al final, quan havien fet un ple de victòries en 7 partits, amb 27 gols a favor i només 2 en contra. Finalment van ser 10 triomfs, imposant-se també a Bòsnia (5-0), Liechtenstein (0-2) i Islàndia (2-0). Fase de classificació espectacular, amb cap taca en l'expedient.

A Alemanya, van debutar amb un triomf lluitat fins al final contra Txèquia (2-1), amb un gol de Francisco Conceição en el minut 92, i van complir l'objectiu de classificar-se per als vuitens de final com a primers de grup amb una golejada contra Turquia (0-3). El tràmit contra Geòrgia no es va poder saldar amb victòria. Amb un onze fruit de rotacions –només van repetir tres jugadors, Diogo Costa, Palinha i Cristiano Ronaldo–, van caure per 2-0. Ara ha arribat el moment de la veritat. Una derrota els envia a casa abans d'hora. Dimecres al vespre van conèixer el seu rival d'avui (21 h) en la primera ronda de la fase final. És Eslovènia, que hi arriba com a tercera classificada del grup C, amb tres empats, contra Dinamarca, Sèrbia i Anglaterra. Rival, doncs, *a priori*, assequible per a un combinat que ha caigut al costat més difícil del quadre. Portugal es podria trobar en els quarts França o Bèlgica, i en unes hipotètiques finals es podria veure les cares amb Espanya o Alemanya.

Llarga trajectòria

Aquesta feina excepcional amb Portugal no és flor d'un dia. Robert Martínez, que ha forjat la seva carrera com a tècnic a l'estranger, és, des de fa temps, una de les grans figures de les banquetes. Nascut el 13 de juliol de 1973 a Balaguer, va dirigir el Swansea City gal·lès, el Wigan Athletic i l'Everton, abans de fer-se càrrec de Bèlgica, un dels combinats més potents del moment. Ara vol replicar el bon paper que va tenir dirigint la selecció belga a Portugal. La seva capacitat per treure el màxim profit dels seus jugadors, i alhora ser reconegut pel seu estil de joc, amb una filosofia de futbol ofensiu i basat en la possessió de la pilota, l'avala. Té davant seu una gran oportunitat per continuar fent història. ■

Vuitens. Portugal vol millorar les prestacions de l'Eurocopa del 2021

Un últim ball entre Oblak i Cristiano

Portugal
Eslovènia

PORTUGAL: Diogo Costa, Cancelo, Rúben Dias, Pepe, Nuno Mendes, Palhinha, Vitinha, Bruno Fernandes, Rafael Leão, Cristiano Ronaldo, Bernardo Silva.

ESLOVÈNIA: Oblak, Karnicnik, Drkušic, Bijol, Balkovec, Stojanovic, Elšnik, Gnezda Cerin, Mlakar, Šporar i Šesko.

ÀRBITRE: Daniele Orsato (Itàlia).

ESTADI: Frankfurt Arena (58.000 espectadors).

HORARI I TV: 21 h (La 1).

Oriol Tortajada
BARCELONA

El destí tenia reservat un últim duel cara a cara entre Cristiano Ronaldo i Jan Oblak. L'eterna batalla en el derbi de Madrid, exportada ara al futbol de seleccions avui a Frankfurt (21 h). Portugal, campiona el 2016 i eliminada en els vuitens el 2021, intentarà millorar el desenllaç de l'última edició. Cristiano encara no ha marcat; Oblak només ha rebut dos gols. ■

Vuitens. Després de generar molts dubtes futbolístics en la fase de grups, a França i Bèlgica els ha arribat el dia de fer el pas endavant

Moment de desemmascarar-se

Oriol Tortajada
BARCELONA

No entrava en els plans inicials de França ni tampoc en els de Bèlgica que es creuessin els seus camins tan aviat, però el fet d'acabar totes dues com a segones de grup en la fase prèvia les ha condemnat a reeditar de forma prematura un enfrontament que en altres grans cites anteriors no s'havia produït fins a una part del quadre molt més avançada. Dura batalla avui a Düsseldorf (18 h). En les semifinals de la copa del món de Rússia 2018, França va guanyar per 1-0 amb un gol de Samuel Umtiti, i en les semifinals de la Nations League del 2021 la victòria va tornar a ser per a la selecció *bleu*, amb gols de Benzema, Mbappé i Theo Hernández.

Ni França ni Bèlgica arriben al partit amb bon to. Només han guanyat un partit de tres i només han fet dos gols. A França, un gol de penal de Kylian Mbappé contra una Polònia que ja estava eliminada, un gol en pròpia porta de Wober contra Àustria en el debut i res més. Bèlgica s'ha quedat sense marcar en dos dels tres partits. Números que parlen per si sols.

Dembélé, Mbappé, Rabiot, Wout Faes, Mangala i Tielemans, tots ells avisats de sanció, corren risc de perdre's el partit de quarts contra Portugal o Eslovènia. ■

Kylian Mbappé ■ EFE

França
Bèlgica

FRANÇA: Maignan, Koundé, Upamecano, Saliba, Theo Hernández, Kanté, Tchouaméni, Rabiot, Griezmann, Mbappé i Marcus Thuram.

BÈLGICA: Casteels, Castagne, Wout Faes, Vertonghen, Theate, Mangala, Onana, De Bruyne, Doku, Lukaku i Lukébakio.

ÀRBITRE: Glenn Nyberg (Suècia).

ESTADI: Düsseldorf Arena (54.600 espectadors).

HORARI I TV: 18 h (La 1).

Vuitens. L'extrem del Barça i el de l'Athletic brillen de nou en la remuntada contra Geòrgia i se citen amb Musiala i Wirtz el dia 5 a Stuttgart

Al ritme de Lamine i Nico

4	Espanya
1	Geòrgia

ESPANYA: Unai Simón, Carvajal (Jesús Navas, 81'), Le Normand, Laporte, Cucurella (Grimaldo, 66'), Pedri (Olmo, 52'), Rodri, Fabián (Mikel Merino, 81'), Lamine Yamal, Morata (Oyarzabal, 67')i Nico Williams.

GEÒRGIA: Mamardashvili, Kakabadze, Gveleiani (Kvekveskiri, 79'), Kashia, Dvali, Locheshvili (Tsitaishvili, 63'), Chakvetadze (Davitaschvili, 63'), Kiteishvili (Altunashvili, 41'), Kochorashvili, Mikautadze (Zivzivadze, 79') i Kvaratskhelia.

GOLS: 0-1 (18') Le Normand en pròpia porta. 1-1 (39') Rodri. 2-1 (51') Fabián Ruiz. 3-1 (75') Nico Williams. 4-1 (83') Dani Olmo.

ÀRBITRE: François Letexier (França). **T.G.:** a Morata i Davitashvili.

Lamine Yamal i Nico Williams ■ EFE

Oriol Tortajada
BARCELONA

Final anticipada el dia 5 de juliol a Stuttgart. Les dues seleccions que més Eurocopes tenen a les vitrines s'enfrontaran per aconseguir un bitllet per a les semifinals. Partit gran per palmarès, història, noms, paladar futbolístic i pic de forma, perquè del club de les grans favorites, Espanya i Alemanya també són les dues que millors sensacions han transmès fins ara en aquesta Eurocopa. Ple de victòries per a Espanya –l'única que ha guanyat els quatre partits–, que ha assolit els quarts amb una notable suficiència, amb nou gols a favor i només un en contra.

Espanya és feliç amb Lamine Yamal i Nico Williams. Pura frescor. Recital de la canalla un dia més. Joventut sense complexos. L'extrem del Barça va regalar a Fabián Ruiz el segon gol de la nit i el futbolista de l'Athletic va marcar el tercer. Divendres a Stuttgart, Lamine Yamal, Nico, Jamal Musiala i Florian Wirtz. Sembla una festa de graduació, però seran ni més ni menys que uns quarts de final d'Eurocopa.

Espanya té Geòrgia ben apamada. Li va endossar deu gols en la fase de classificació per a l'europeu i li'n va marcar quatre més ahir Colònia. Catorze gols en tres partits en l'últim any. Déu-n'hi-do.

Willy Sagnol, a qui en la prèvia no li havia agradat gens que la premsa espanyola li mencionés l'1-7 de Tbilisi del mes de setembre, ha aconseguit guiar Geòrgia fins als vuitens i marxa del torneig amb el cap alt. Geòrgia marxa d'Alemanya havent guanyat contra Portugal i havent posat la por al cos a Espanya, perquè el gol en pròpia porta de Le Normand va situar Espanya al darrere en el marcador i en un escenari de partit que no s'havia trobat fins ara en aquesta Eurocopa. La resposta, contundent: quatre gols. Rodri, amb un bon xut de fora l'àrea, va calmar la situació i, després, Lamine Yamal i Nico hi van posar la diversió. Comparteixen habitació d'hotel i tenen sintonia dins i fora del terreny de joc. De la Fuente té un tresor amb ells dos i Hansi Flick hi somia.

La personalitat de Lamine Yamal és insultant. Va demanar la pilota, va plantar cara una vegada i una altra i va demanar xutar des de la frontal una falta que ell mateix havia provocat. Espanya té grans llançadors i homes dels galons i la veterania de Rodri, però tothom en aquest equip té clar que Lamine Yamal està fet d'una altra pasta. S'ha guanyat el respecte del Barça i de la selecció. Va xutar ell la falta, Mamardashvili s'hi va lluir i en l'acció següent va tornar a demanar la pilota i la va posar al cap de Fabián. El gol de Nico, també de pitet. Contraatac de llibre i definició de luxe. El català Dani Olmo, amb una altra gran maniobra, va signar el quart de la nit. ■

Jude Bellingham i Harry Kane ■ EFE

Vuitens. Un gran gol de tisora del madridista evita el desastre d'Anglaterra i Kane en la pròrroga enfonsa definitivament Eslovàquia

'God save Bellingham'

2	Anglaterra
1	Eslovàquia

ANGLATERRA: Pickford, Walker, Stones, Guéhi, Trippier (Palmer, 66'), Mainoo (Eze, 84'), Rice, Saka, Bellingham (Konsa, 106'), Foden (Toney, 94'), Kane (Gallagher, 106').

ESLOVÀQUIA: Dúbravka, Pekarík (Tupta, 109'), Vavro, Škriniar, Hancko, Kucka (Bero, 81'), Lobotka, Duda (Bénes, 81'), Schranz (Gyömbér, 93'), Strelec (Boženík, 61'), Haraslín (Suslov, 61').

GOLS: 1-0 (25') Schranz. 1-1 (90'+5') Bellingham. 2-1 (91') Kane.

ÀRBITRE: Umut Meler (Turquia). **T.G.:** a Guéhi, Mainoo, Bellingham, Pekarik, Skriniar, Vavro, Kucka, Gyömber.

Oriol Tortajada
BARCELONA

A Gareth Southgate ja l'esperaven a la plaça del poble però la soga haurà d'esperar. Vida extra per a Anglaterra i el seu seleccionador. Jude Bellingham va rescatar la *three lions* del desastre amb un gran gol de tisora en el minut 95, i un altre gol de Harry Kane amb el cap en el primer minut de la pròrroga va enfonsar Eslovàquia.

La selecció de Francesco Calzona va vorejar l'heroïcitat. El gol de Schranz, que diu adeu al torneig havent marcat tres gols en quatre partits, semblava que enviaria la subcampiona de l'última Eurocopa cap a casa, però en l'últim instant una genialitat de Bellingham va salvar Anglaterra. El gol se li havia resistit fins aleshores. Declan Rice havia estavellat una pilota al pal i a Phil Foden li havien anul·lat un gol per fora de joc. El jugador del City no va poder celebrar la seva recent paternitat amb gol, però sí amb la classificació per als quarts. Anglaterra i Suïssa s'enfrontaran dissabte a Düsseldorf. ■

Quique Cárcel DIRECTOR ESPORTIU DEL GIRONA FC DES DE FA UNA DÈCADA

"Som qui som gràcies a les garrotades"

GRATITUD ETERNA · "El Girona m'ho ha donat tot en l'aspecte professional, ja que m'ha fet sentir el protagonista d'una història que fins ara ha funcionat molt bé"

Joel Sebastian / Xevi Masachs
GIRONA

Fa just una dècada, el Girona va canviar de director esportiu. Oriol Alsina deixava el club empès pel projecte personal al Llagostera i es va apostar per Quique Cárcel, més aviat desconegut pels aficionats gironins però ja amb una motxilla d'experiència a l'Hospitalet, club amb què va estar a punt, en diverses ocasions, d'accedir al futbol professional. Des del juliol del 2014 fins al juliol del 2024 la història del Girona ha canviat molt i a millor,i Cárcel n'ha estat un dels protagonistes principals en una etapa de longevitat, en un càrrec volàtil en el món del futbol, que repassa per a L'Esportiu.

Recorda la primera gestió que va fer quan va entrar al club?
Analitzar com estava el club internament i, sobretot, a nivell de salaris. Vaig tenir la sorpresa que amb tretze jugadors amb contracte estava exhaurit el límit salarial. La primera decisió va ser parlar amb Jandro, David Garcia i Juanlu. Eren jugadors importants i hi vaig parlar perquè s'adonessin del problema econòmic per rebaixar salaris i deixar espai per fer fitxatges.

Es va trobar més dificultats de les que s'esperava?
Havia tingut dues ofertes per entrar al món professional abans, al Màlaga i al Sabadell. En totes dues, quan vaig indagar i analitzar vaig prendre la decisió de no firmar. Amb la del Girona, parlat amb la meva dona, era de firmar i no pensar o entendre el que hi havia al darrere, sinó entrar al món professional. Vaig fer bé perquè si no no hauria firmat. A la tarda firmava i a la nit vaig anar a sopar amb Pablo Machín i Oriol Alsina, que eren l'entrenador i director esportiu, i em van explicar el seu dia a dia i tarannà durant l'any anterior, a més de les dificultats. Em vaig sorprendre molt, la situació era complicada per poder fer bé les coses. Vaig parlar amb Rebled, li vaig comunicar una sèrie de decisions i em va donar suport.

Què ha après el Cárcel dels primers anys amb el temps?
Venia del món semiprofessional, de l'Hospitalet de segona B, que ja em va ensenyar a ser auster i bon negociant, perquè no hi havia recursos econòmics. Tot allò, el fet de venir aquí era com créixer i és el que m'ha passat des que vaig arribar. Cada any he sentit que anàvem a més. Això ha fet que ho hagi portat de manera natural i que no hagi sentit la sensació de caure o anar a menys. Després hi ha els temes que vius, com el descens o algun no ascens traumàtic, que fa que tornis a començar. El Girona m'ho ha donat tot en l'aspecte professional ja que m'ha fet sentir-me el protagonista d'una història que fins avui ha funcionat molt bé.

Davant de jugadors, entrenadors i representants, ha notat que el respecte ha augmentat?
Sempre l'he sentit. Aquí sempre m'han deixat treballar al cent per cent. Aquest projecte me l'he anat fent meu, portant gent de la meva confiança, creant noves estructures, nous espais i amb una idea futbolística al darrere que m'agradava. És cert que els primers quatre o cinc anys em vaig adaptar molt a la figura de Machín, ja que creia que era una peça clau del projecte, havia salvat l'equip i amb un estil de joc reconegut donava molt de rendiment. Això també ha estat una de les coses que m'han ensenyat, que en el futbol hi ha diferents camins i tots són bons. Aquells anys amb Machín van ser molt bons.

En l'èxit es pensa en els mals moments que han viscut, o s'han aparcat?
Hi ha coses que estan a dins i les tens molt presents. El que jo he patit i plorat o sentit, juntament amb la meva família, es guarda a dins i no s'oblida mai. Fa que gaudeixis molt més de l'èxit d'ara. Som qui som perquè hem viscut totes aquestes històries i cada any ho vivim des d'un

Quique Cárcel durant l'entrevista, a les oficines del Girona ■ QUIM PUIG

sentiment d'humilitat perquè sabem que es pot girar la truita. Ara hi ha molta gent dins del club que té l'experiència de tot el ventall de situacions que es puguin donar. L'èxit no durarà per sempre, haurem de tenir el punt d'equilibri que ens farà prendre millors decisions.

Les experiències viscudes han fet fort l'actual Girona però el curs vinent se n'haurà de viure una de nova amb la Champions i tres competicions alhora.
És una altra experiència que viurem, que per molt que creiem que l'estem pensant i treballant donant-hi moltes hores, crec que serà sorprenentment diferent al que estem vivint. Haver accedit a la Champions ens dona un salt qualitatiu molt gran. Perdurarà per sempre, com fer una ciutat esportiva, millorar el camp... Ens donarà molt reconeixement, bona imatge, però a la vegada pot haver-hi un peatge de falta de control de les càrregues, de jugar partits de molt nivell cada tres dies... Això no ho hem viscut i em fa molt de respecte. Hem de tenir objectius molt clars, intentant salvar l'equip al més aviat possible, més que fer una gran Champions i patir en la lliga.

Sense Míchel potser vostè no hauria arribat a la dècada.
Míchel canvia moltes coses. Després del descens i els dos intents d'ascens fallits, tot i semblar un desastre el que vivíem, l'equip es jugava finals per pujar, no tothom ho pot dir, tres finals molt complicats de pair i em van provocar un desgast emocional important, tristesa interna, tornar a començar... L'arribada de Míchel em va descobrir una persona molt semblant a mi, que tenia molta il·lusió i unes ganes immenses i que creia en el projecte. Parlem un idioma molt igual, clar, sobre el que volem, i va fer que el meu dia a dia canviés, tornés a agafar forces, tot i que les portava més ell que jo. Vam connectar, la gent era feliç després d'anys molt complicats i sabia que les coses canviarien, potser no tant, però realment Míchel ha estat clau els últims tres anys.

Què li hauria d'oferir algun club per treure'l del Girona?
Sempre he treballat molt a gust i internament m'han fet sentir important. En els bons i mals moments, la gent m'ha fet costat. Això fa que em senti un afortunat en la meva professió, amb un projecte que, a la meva manera, sento que l'he parit. Ara per ara veig complicat que una oferta econòmica o un projecte increïble em faci canviar aquesta idea. Això pot canviar amb alguna cosa que noti o senti, o perquè passi alguna cosa que em faci veure o sentir que no és el mateix. Llavors seré el primer de fer un pas al costat.

> Tenint en compte d'on venim fa vertigen tenir un pressupost com el que tindrem, ja que tot es comparará

Fa respecte gestionar un pressupost d'uns 100 milions?
Abans, amb pressupostos dels més baixos de segona o dels baixos de primera, no tenies gaire res a perdre. Quan ja tens un bon pressupost tens altres obligacions, com salvar la categoria d'una manera tranquil·la, com volem que passi aquest any, que estarem amb el desè o onzè pressupost més elevat. Tenint en compte d'on venim fa vertigen unes xifres així, perquè tot es comparará i podem prendre mal. El fet d'haver viscut moltes coses et fa estar tranquil, mesurar aquest vertigen i disfrutar d'aquest mercat, perquè per primera vegada puc anar-hi a parlar. Ara hi ha una onada que hem de deixar anar d'alegria i sentiments emocionalment molt forts, i és bonic de viure. ■

BREUS

BARÇA

El Barça s'acomiada de Marcos Alonso. El lateral esquerre, de 33 anys, va finalitzar, ahir, el contracte amb el Barça i no continuarà. El club també es va acomiadar de Cancelo i João Félix, que finalitzen la cessió, però va esborrar els missatges perquè es preveu que tornin. Una situació similar a la de Sergi Roberto, que podria acabar renovant. ■

COPA AMÈRICA

Argentina fa el ple. Amb els gols de Julián Álvarez i Lautaro Martínez, Argentina va superar Perú (2-0) i acaba líder de grup la fase de grups. Canadà també avança i Perú i Xile cauen eliminades. ■

1a DIVISIÓ FEF

Nou baixes en el Barça Atlètic. Pau Víctor, Moha, Pelayo, Marc Vidal, Naim, Cuéllar, Iker Goujon, Josep Cerdà i Saïdou Bah van finalitzar, ahir, el contracte i la vinculació amb el Barça. ■

Copa Amèrica

Grup A Jornada 3

Argentina - Perú ..... 2 - 0
Canadà - Xile ..... 0 - 0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Argentina	9	3	3	0	0	5	0
Canadà	4	3	1	1	1	1	2
Xile	2	3	0	2	1	0	1
Perú	1	3	0	1	2	0	4

Grup B Jornada 3

Jamaica - Veneçuela ..... 02 h
Mèxic - Equador ..... 02 h

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Veneçuela	6	2	2	0	0	3	1
Equador	3	2	1	0	1	4	3
Mèxic	3	2	1	0	1	1	1
Jamaica	0	2	0	0	1	1	4

Grup C Jornada 3

Bolívia - Panamà ..... demà, 03 h
Estats Units - Uruguai ..... demà, 03 h

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Uruguai	6	2	2	0	0	8	1
Estats Units	3	2	1	0	1	3	2
Panamà	3	2	1	0	3	4	3
Bolívia	0	2	0	0	2	0	7

Grup D Jornada 3

Colòmbia - Costa Rica ..... 3/7 (03 h)
Paraguai - Brasil ..... 3/7 (03 h)

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Colòmbia	6	2	2	0	0	5	1
Brasil	4	2	1	1	0	4	1
Costa Rica	1	2	0	1	1	0	3
Paraguai	0	2	0	0	2	2	6

Ciclisme. El primer atac entre els favorits a guanyar el Tour, de Tadej Pogacar, permet a l'eslovè situar-se líder de la general com en el Giro, en la segona etapa, que guanya Vauquelin en solitari

Les cartes sobre la taula

Borja Sánchez
BOLONYA / GIRONA

Tadej Pogacar (UAE) surt avui en la tercera etapa del Tour amb el mallot groc de líder, que aconseguia ahir com al maig en el darrer Giro, una cursa en què, com en la Volta a Catalunya, no va tenir rival; se situava líder de la general en la segona etapa –també en la prova catalana al març–. L'eslovè, que posa fi a una ratxa de 14 anys sense que un mateix corredor liderés les dues cites de tres setmanes més importants del calendari (Cadel Evans el 2010) i que aspira a ser el primer a fer el doblet des de Marco Pantani (1998), va executar a la perfecció un moviment liderat per Adam Yates (UAE) en la segona ascensió a San Luca (3a, d'1,9 al 10,6% i pics del 20), quan l'anglès va reduir el grup de favorits a menys de 10 homes i *Pougi* llançava un dels seus atacs característics a què només Jonas Vingegaard (Visma) era capaç de respondre a temps anant-li a buscar la roda. En aquell moment, Kévin Vauquelin ja tenia el triomf d'etapa en franquícia, per estrenar-se en el Tour en el seu debut en la cita, que no tenia dos vencedors francesos en les dues primeres etapes –dissabte va guanyar Romain Bardet, que en la seva onzena participació haurà dut el groc un dia– des que Charly Grosskost (1944-2004) va lligar dos triomfs en l'inici de l'edició del 1968, set anys després que André Darrigade (1929) guanyés la primera i Jacques Anquetil (1934-87), la segona.

Superiors

L'Arkéa, que es va estrenar en el Tour, era l'únic equip amb dos representants en la fuga, amb també Cristian Rodríguez i Jonas Abrahamsen (Uno-X) com el millor de la general: 61è a 15:13. El noruec es va dedicar a sumar tots els punts en els cinc primers ports puntuables –tots de 3a i un de 4a– i amb el grup de favorits arribant a cedir més de 9 minuts respecte a l'escapada, que primer

Pougi, el primer a dur el rosa i el groc el mateix any des del 2010 ■ GUILLAUME HORCAJUELO / EFE

Els protagonistes

"Em sentia amb forces i he decidit provar els altres. No m'ha sorprès la resposta de Vingegaard"
Tadej Pogacar UAE

"En dos dies hem demostrat que estic en forma. Necessito més potència per seguir acceleracions com les de Pogacar"
Remco Evenepoel SOUDAL

"En la primera pujada a San Luca ja he vist que podia atacar, però m'he esperat perquè faltava massa"
Kévin Vauquelin ARKÉA

ETAPA 3

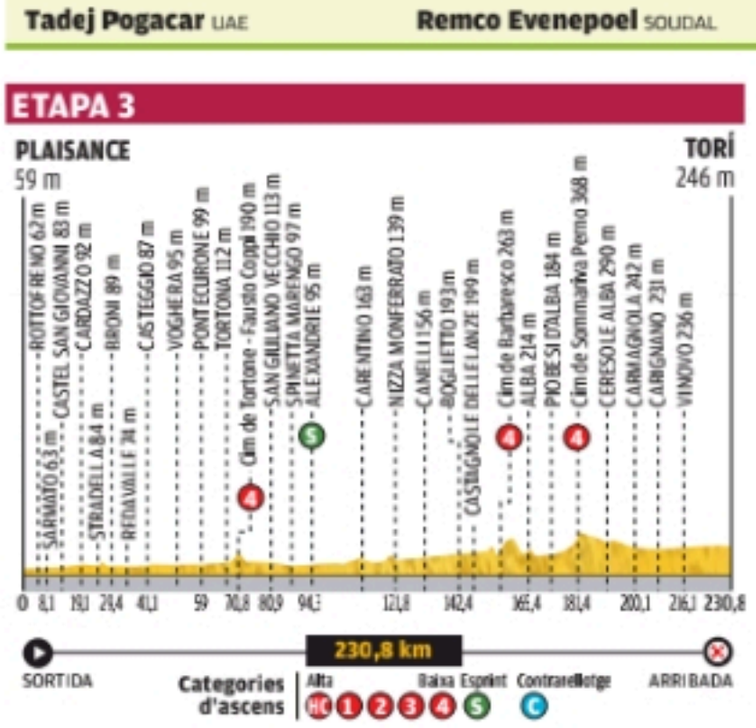

Classificacions

Etapa 2 (199,2 km)

1r K. Vauquelin (Arkéa) 4h43:42
2n J. Abrahamsen (Uno-X) ..... a 0:36
3r Q. Pacher (Groupama) ..... a 0:49
41 C. Rodríguez (Arkéa) ..... m. t.
5è H. Tejada (Astana) ..... m. t.
6è N. Oliveira (Movistar) ..... a 0:50
7è A. Laurance (Alpecin) ..... a 1:12
8è M. Teunissen (Intermarché) ..... a 1:33
9è H. Houle (Israel) ..... a 1:36
10è R. Carapaz (EF) ..... a 2:21
11è J. Jegat (TotalEnergies) ..... m. t.
12è R. Eevenepoel (Soudal) ..... m. t.
13è J. Vingegaard (Visma) ..... m. t.
14è T. Pogacar (UAE) ..... m. t.
22è R. Bardet (dsm) ..... a 2:42
27è P. Roglic (Red Bull) ..... m. t.
67è. **M. Soler** (UAE) ..... a 10:57

General (406 km)

1r T. Pogacar (UAE) 9h53:30
2n R. Eevenepoel (Soudal) ..... m. t.
3r J. Vingegaard (Visma) ..... m. t.
41 R. Carapaz (EF) ..... m. t.
5è R. Bardet (dsm) ..... a 0:06
6è M. Van Gils (Lotto) ..... a 0:21
7è E. Bernal (Ineos) ..... m. t.
8è P. Bilbao (Bahrain) ..... m. t.
9è T. Pidcock (Ineos) ..... m. t.
10è G. Ciccone (Lidl) ..... m. t.
15è P. Roglic (Red Bull) ..... m. t.
68è **M. Soler** (UAE) ..... a 27:17

Muntanya

1r J. Abrahamsen (Uno-X) ..... 23 punts
2n V. Madouas (Groupama) 11
3r F. Van den Broek (dsm) 9

Regularitat

1r J. Abrahamsen (Uno-X) ..... 67 punts
2n K. Vauquelin (Arkéa) 60
3r Q. Pacher (Groupama) 35

Joves

1r R. Eevenepoel (Soudal) 9h53:30
2n M. Van Gils (Lotto) ..... a 0:21
3r T. Pidcock (Ineos) ..... m. t.

Equips

1r Movistar Team 29h40:42
2n UAE Team Emirates ..... a 0:30

formaven onze corredors fins que Bram Welten (dsm) se'n va despenjar per acabar anant al vagó de cua a fer *companyia* a Fabio Jakobsen, que tornava a ser el velocista –avui és el primer gran dia per a ells– que pitjor ho passava. La segona pujada a la fortificació bolonyesa, que els escapats afrontaven amb quatre minuts d'avantatge, deixava Vauquelin, Abrahamsen i Nelson Oliveira (Movistar), que era qui millor s'havia mogut en clau tàctica entre els candidats a alçar els braços a meta, com a darrers aspirants, però aleshores el guanyador del Tour dels Alps Marítims l'any passat i subcampió francès de contrarellotge aquest juny, amb només 23 anys, sol fins a la línia d'arribada situada a 14 quilòmetres.

La superioritat de Vauquelin en l'última ascensió és la que està demostrant de moment Pogacar en les grans voltes aquest 2024. Només Jhonatan Narváez (Ineos) i Romain Bardet han dut un dia el mallot de líder (21 el guanyador del Tour el 2020 i el 21). Richard Carapaz, amb Remco Evenepoel, va poder atrapar els vencedors de les últimes quatre edicions amb el campió olímpic a Tòquio entrant abans i l'excampió del món demostrant com s'ha afinat des del Dauphiné. ■

Paula Badosa celebra un punt ■ EFE / TERESA SUÁREZ

Tennis. La de Begur debutarà contra la perillosa txeca Karolína Muchová

Paula Badosa, l'única catalana a Wimblebon

Joan Martí
BARCELONA

Amb Paula Badosa com a única catalana en individuals –Marcel Granollers juga els dobles– i que debuta avui contra la txeca Karolína Muchová (35a), arrenca a l'All England Club el mític torneig de Wimbledon, el tercer gran eslam de l'any. Els defensors del títol són el murcià Carlos Alcaraz (3), que va batre el serbi Novak Djokovic (2) en la final. Tots dos s'hi tornarien a trobar si fan camí. El murcià, però, tindria de rival en semifinals l'italià Jannik Sinner (1). En femení, defensa el títol la txeca Marketa Vondrousova, que debutarà contra la gallega Jéssica Bouzas. El millor resultat de Badosa és la segona eliminatòria del 2023, quan es va retirar per una lesió a l'esquena que la va apartar la resta del curs. Quartfinalista a Homburg, avui ha tornat al *top* 100.

Atletisme. Doblet de Guerrero, amb rècord del campionat, i Mechaal en l'estatal en els 1.500 m i de Jaël-Sakura Bestué, amb mínima olímpica, i Retamal en els 200 m

Traca catalana a la Nucia

Joan Martí
BARCELONA / LA NUCIA

La banyolina Esther Guerrero va confirmar les previsions i va guanyar la cursa dels 1.500 m del campionat d'Espanya d'atletisme que es va disputar a la Nucia (Marina Baixa) i va certificar la seva plaça olímpica. És el cinquè títol estatal de la distància que obté la catalana i el novè total a l'aire lliure, ja que també n'atresora quatre dels 800 m. En absència de Marta Pérez, baixa per lesió, Guerrero va ser encara més favorita i es va imposar amb un temps de 4:02.76, la seva millor marca de la temporada i rècord del campionat, superant el que tenia la tarragonina Natàlia Rodríguez. Águeda Marqués, segona amb 4:03.90 i que va fer la mínima, va llançar la cursa fins que Guerrero la va avançar a l'inici de la darrera volta. La vilafranquina Naima Ait Alibou (4:09.07) va guanyar el bronze i la santcugatenca Zoya Naimov va ser quarta (4:11.41).

El doblet de les comarques gironines en la distància el va arrodonir el palamosí Adel Mechaal amb una victòria indiscutible que segella també la seva plaça en els Jocs de París. Mechaal va marxar com i quan va voler en la recta final i ningú no el va poder seguir. L'atleta català va vèncer amb 3:35.49, aixecant el seu cinquè títol estatal (en té dos en els 5.000). Un altre català, Adam Maijó, va ser cinquè.

Esther Guerrero, amb la medalla d'or dalt del podi ■ RFEA

La jornada va ser ben prolífica per a l'atletisme català, que va signar un altre doblet, guarnit, a més, amb una mínima olímpica gràcies a Jaël-Sakura Bestué. La santcugatenca i el vilafranquí Pol Retamal van confirmar els pronòstics i van revalidar els títols dels 200 m. Bestué havia guanyat la semifinal al matí amb 23.18 i en la final va fer un temps de 22.73 amb què va superar la mínima (22.80). És el cinquè títol estatal de Bestué, que es va emocionar pel títol i per haver certificat la seva presència a París 2024.

Pol Retamal, per la seva banda, va guanyar la primera semifinal al matí amb 20.71 i al vespre es va apoderar del seu quart or en la distància amb una gran autoritat. Malauradament, el seu registre (20.57) no li va permetre segellar la mínima olímpica (20.36). Adrià Alfonso va acabar sisè amb 21.17.

En el salt d'altura, Ona Bonet va lluitar per les medalles i es va acabar penjant el bronze amb 1,83 m, a quatre centímetres de l'or.

També havia segellat l'accés a la semifinal amb el millor temps de les participants Xènia Benach (13.21) en els 100 m tanques. La gran favorita per penjar-se l'or, però, va caure en la semifinal. La campiona de Catalunya, Mireia López, va fer marca personal (13.34) i va guanyar una meritòria medalla de bronze. ■

Plata per a Josué Canales

El gironí de 22 anys Elvis Josué Canales va guanyar la plata en la final dels 800 m amb 1:45.53. La cursa va ser d'alt nivell i l'atleta nascut al Marroc Mohamed Attaoui va trencar la presumpta igualtat amb una exhibició (1:45.03). El podi el va completar el gallec Adrián Ben (1:45.55). Canales té arrels d'Hondures i viu a Girona des que tenia 2 o 3 anys; té la nacionalitat espanyola, però havia competit anteriorment amb Hondures. Té la mínima olímpica –la va fer amb un registre d'1:44.49 a Guadalajara la setmana passada, establint un nou rècord català– i aspira a ser als Jocs de París. En els 800 m femenins, l'arenyenca Marta Mitjans va acabar en la cinquena posició, però amb només 17 anys es reivindica en el campionat i va fer marca personal amb 2:03.92. La campiona, Lorea Irarzabal, va establir un nou rècord del campionat amb 2:00.12.

BREUS

BÀSQUET

Sergio Scariolo s'endú dos blaugrana. Álex Abrines i Joel Parra són els dos darrers jugadors que va descartar el seleccionador espanyol per al preolímpic, que es disputa des de demà a València i que Espanya comença contra Angola (20.30 h). Darío Brizuela i Willy Hernangómez, dos dels fitxatges del Barça l'estiu passat, sí formen part de la convocatòria, en què no hi ha cap català. ■

Èric Vila, del Girona al Breogán. L'aler pivot (2,09 m, 1998) i el club de Marc Gasol tanquen una relació de tres temporades, durant les quals el bescanoní, el fitxatge del qual pel Breogán es feia oficial ahir al vespre, duia 111 partits (65 en l'ACB). El darrer curs, va acreditar 5 punts en 13:40. ■

VELA

Clou a Cambrils la gira de l''Auld Mug'. La llegendària *Auld Mug* o copa de les 100 Guinees original, el trofeu que s'atorgarà al guanyador de la 37a copa Amèrica de Barcelona 2024, va finalitzar, ahir, al Club Nàutic de Cambrils (Baix Camp) la gira, anomenada America's Cup Trophy Tour i que des del dia 25 ha recorregut sis localitats de la costa catalana: l'Escala (Alt Empordà), Palamós (Baix Empordà), Vilassar de Mar (Maresme), Sitges (Garraf), Tarragona i, ahir, Cambrils (Baix Camp). ■

Fórmula 1. El pilot britànic de l'equip Mercedes guanya el Gran Premi d'Àustria després de l'accident entre Max Verstappen i Lando Norris, que lluitaven per la victòria

Russell aprofita el caos

Alejandro Berzosa
BARCELONA / SPIELBERG

George Russell (Mercedes) es va imposar en el Gran Premi d'Àustria de Fórmula 1 aprofitant l'accident al final de la cursa entre els dos pilots més ràpids, Lando Norris (McLaren) i Max Verstappen (Red Bull). I és que, en la volta 54, el britànic de l'equip McLaren es llançava per avançar el pilot neerlandès, però el tres vegades campió del món no va deixar gaire espai i tots dos no van fer el revolt 3, es van tocar i van punxar una roda, el que va provocar la retirada del pilot de McLaren i la pèrdua de la victòria del pilot de l'equip Red Bull. Això ho va aprofitar el pilot britànic de l'equip Mercedes per col·locar-se al capdavant i assegurar-se la seva segona victòria en la Fórmula 1.

El pilot de l'escuderia alemanya va estar acompanyat al podi pel company de Lando Norris en l'equip McLaren, Oscar Piastri, i per Carlos Sainz (Ferrari), que van acabar en la segona i la tercera posició, respectivament. Lewis Hamilton va ser quart amb l'altre Mercedes, mentre que Verstappen es va haver de conformar amb la cinquena posició. ■

Russell guanya a Àustria ■ EFE / EPA / MARTIN DIVISEK

Moto

Gran Premi d'Àustria
1r George Russell (Mercedes) ... 1:24.22
2n Oscar Piastri (McLaren) ... +1.906
3r Carlos Sainz (Ferrari) ... +4.533
4t Hamilton (Mercedes) ... +23.142
5è Max Verstappen (Red Bull) ... +37.253
6è Nico Hülkenberg (Haas) ... +54.088
7è Sergio Pérez (Red Bull) ... +54.672
8è Kevin Magnussen (Haas) ... +60.355
9è Daniel Ricciardo (RB) ... +61.169
10è Pierre Gasly (Alpine) ... +61.766

Campionat
1r Max Verstappen (Red Bull) ... 237 p.
2n Lando Norris (McLaren) ... 156 p.
3r Charles Leclerc (Ferrari) ... 150 p.
4t Carlos Sainz (Ferrari) ... 135 p.
5è Sergio Pérez (Red Bull) ... 118 p.
6è Oscar Piastri (McLaren) ... 112 p.
7è George Russell (Mercedes) ... 111 p.

MotoGP. Bagnaia completa el seu cap de setmana excepcional a Assen i se situa a 10 punts del líder, Jorge Martín, que és segon. Marc Márquez entra quart però cau al desè lloc per sanció

Triomf com una catedral

Joan Martí
BARCELONA / ASSEN

L'italià Francesco Bagnaia (Ducati) va arrodonir ahir al circuit d'Assen, en el Gran Premi dels Països Baixos, el seu cap de setmana esplendorós amb un triomf que l'acosta a tan sols 10 punts de l'encara líder, Jorge Martín (Ducati), que va sortir en el cinquè lloc de la graella per una sanció tot i haver fet dissabte el segon millor temps, i ahir va acabar segon, sense trobar resposta al monòleg del seu rival. La tirania de Bagnaia a la Catedral ha estat inapel·lable i confirma el traçat neerlandès com un dels seus circuits predilectes, amb tres triomfs consecutius. El transalpí, que atresora 23 triomfs en MotoGP –els tres darrers seguits, a Barcelona, Mugello, on també va guanyar la cursa esprint, i Assen–, ja va ser el millor en els entrenaments lliures de divendres, va guanyar la cursa esprint i també va fer la *pole*. Els 74 punts sumats, el ple, en les dues darreres curses, són tota una declaració d'intencions del bicampió mundial. Mai abans des que es van instaurar les curses esprint, ningú no havia aconseguit la màxima puntuació en dues curses consecutives. A més, des que Mike Doohan va guanyar cinc vegades seguides a Assen (1994-1998), cap altre pilot havia assaborit tres triomfs seguits en aquest mític circuit.

Maverick Viñales (Aprilia), que ahir partia des de la segona posició, va entrar cinquè i es va erigir en l'únic pilot amb capacitat per discutir el domini de les Ducati, tot i que es va veure relegat al sisè lloc per una sanció per haver traspassat els límits de la pista en la darrera volta. El seu company a Aprilia Aleix Espargaró, que dissabte va caure en la darrera volta de la cursa esprint, ahir no va córrer perquè es va fer una fractura al cinquè metacarpià de la ma dreta. Marc Márquez (Ducati) es va mantenir sempre en el grup que perseguia Bagnaia i Martín i va acabar quart, aprofitant un error de Viñales en els darrers metres, però amb males sensacions, segons sembla, per un problema mecànic que li va fer perdre competitivitat. Després, a més, va ser sancionat a misses dites amb 16 segons de penalització i va caure fins a la desena posició. El motiu és la pressió massa baixa dels pneumàtics. Viñales va recuperar el cinquè lloc i l'italià Enea Bastianini (Ducati), venint des del darrere, va completar el podi.

El podi, amb Bastianini, Bagnaia i Martín ■ @MOTOGP

Classificacions

GP D'ITÀLIA

MotoGP

1r Francesco Bagnaia (Ducati)... 40:07.214
2n Jorge Martín (Ducati) ..... a 3.676
3r Enea Bastianini (Ducati)..... a 7.073
4t Fabio di Giannantonio (Ducati)..... a 8.299
5è **Maverick Viñales** (Aprilia)..... a 8.258
6è Bad Binder (KTM) ..... a 16.005
7è **Àlex Márquez** (Ducati)..... a 21.095
8è Raúl Fernández (Aprilia)..... a 22.368
9è Franco Morbidelli (Ducati)..... a 23.413
10è **Marc Márquez** (Ducati)..... a 7.868
Ret. **Àlex Rins** (Yamaha)..... volta 1

General

1r Jorge Martín (Ducati)..... 200 pts
2n Francesco Bagnaia (Ducati)..... 190 pts
3r **Marc Márquez** (Ducati)..... 142 pts
4t Enea Bastianini (Ducati)..... 136 pts
5è **Maverick Viñales** (Aprilia)..... 118 pts
6è Pedro Acosta (KTM)..... 101 pts
7è Brad Binder (KTM)..... 99 pts
8è Fabio di Giannantonio (Ducati)..... 92 pts
9è **Aleix Espargaró** (Aprilia)..... 82 pts
10è **Àlex Márquez** (Ducati)..... 62 pts
11è Marco Bezzecchi (Ducati)..... 45 pts
20è **Àlex Rins** (Yamaha)..... 8 pts
22è **Dani Pedrosa** (KTM)..... 7 pts

Moto2

1r Ai Ogura (Boscoscuro)..... 35:27.293
2n Fermín Aldeguer (Boscoscuro)..... a 0.571
3r Sergio García (Boscoscuro)..... a 4.252
13è **Jeremy Alcoba** (Kalex)..... a 17.047
23è **Xavier Artigas** (Forward)..... a 52.469
ret. **Albert Arenas** (Kalex)..... volta 17

General

1r Sergio García (Boscoscuro)..... 138 pts
2n Ai Ogura (Boscoscuro)..... 124 pts
3r Joe Roberts (Kalex)..... 115 pts
9è **Jeremy Alcoba** (Kalex)..... 46 pts
8è **Albert Arenas** (Kalex)..... 48 pts
33è **Xavier Artigas** (Forward)..... 0 pts

Moto3

1r Iván Ortolá (KTM)..... 33:45.971
2n Collin Veijer (Husqvarna)..... a 0.012
3r David Muñoz (KTM)..... a 2.197
15è **Joel Esteban** (CF Moto)..... a 27.940

General

1r David Alonso (CFMoto)..... 154 pts
2n Collin Veijer (Husqvarna)..... 115 pts
3r Daniel Holgado (Gas Gas)..... 111 pts
12è **Joel Esteban** (CF Moto)..... 36 pts

Com un llampec

Bagnaia va sortir fortíssim i en la primera volta ja avantatjava de mig segon Martín, que va arrencar amb molta decisió i va guanyar tres posicions. El català Àlex Rins (Yamaha), per la seva banda, es va estimbar tot just en el primer revolt i va haver de plegar. Marc Márquez es va espavilar per no cedir massa terreny, i tot i haver sortit sisè, de seguida es va situar en el tercer lloc. Maverick Viñales, quart, en canvi, havia perdut dues posicions. El campió del món, sol, anava incrementant el seu marge. En la vuitena volta ja duia gairebé un segon sobre Martín, que alhora tenia un bon marge sobre els seus perseguidors, posició sense trànsit que no va perdre en tota la cursa. A mitjan del recorregut, Bagnaia va marcar la volta ràpida, amb 1:31.8. Mentrestant, per darrere, l'italià Fabio di Giannantonio (Ducati) va avançar Viñales, que era cinquè, i Márquez, quart, i es va ressituar tercer amb pretensions de podi. Un convidat inesperat.

A vuit voltes del final, Viñales va atacar i es va situar tercer. Després de quatre curses sense pujar al podi, el rosinc tenia ganes de reivindicar-se. Però Enea Bastianini era quart, davant de Márquez, i el va avançar Viñales a quatre voltes del final, confirmant la seva acceleració habitual en els trams finals i celebrant el podi.

Moto2 i Moto3

En Moto2, el vencedor va ser el japonès Ai Ogura, davant del murcià Fermín Aldeguer i del valencià Sergio García, el líder del mundial amb 138 punts. Ogura és segon (124) i el nord-americà Joe Roberts ocupa el tercer lloc, amb 115 punts. Pel que fa als catalans, Albert Arenas (Kalex) va caure en la volta 17. Jeremy Alcoba (Kalex) va acabar tretzè i Xavier Artigas (Forward) va entrar en la 23a posició. La cursa de Moto3 la va guanyar el valencià Ivan Ortolá (KTM) en un final ajustadíssim resolt per només dotze mil·lèsimes de diferència sobre el neerlandès Collin Veijer (Husqvarna), que va fer història a casa seva i que se situa segon amb 115 punts, rere David Alonso (CF Moto), líder amb 154 punts. El pilot de l'Hospitalet de Llobregat Joel Esteban (CF Moto) va ser quinzè.

108.000 espectadors

Feia anys que el circuit d'Assen no registrava una entrada tan notòria, amb 108.000 espectadors. La Catedral va viure per 75a vegada el mundial. Hi va debutar el 1949 en la primera edició i només la pandèmia va interrompre l'idil·li el 2020. ■

La dada

74

punts ha sumat Bagnaia en les dues últimes curses (37+37), dos plens seguits que ningú havia fet abans

El protagonista

"Ha sigut un d'aquells dies en què tot surt al revés. Toca apuntar-ho i recordar-ho, i seguir empenyent"

Marc Márquez

BREUS

HOQUEI PATINS

Darío Giménez torna al Lleida. L'argentí Darío Giménez jugarà el curs vinent en el Finques Prats Lleida, conjunt en què va triomfar durant dues temporades (2016-18) i va contribuir al primer títol de la CERS. Després de marxar del conjunt lleidatà, va competir dues temporades en el Valdagno italià. En l'exercici 2020/2021, es va incorporar al Barcelos, equip on ha jugat les últimes quatre temporades. Ara, amb 37 anys, torna al conjunt lleidatà. Darío Giménez és el segon fitxatge oficialitzat pel Finques Prats Lleida de cara a la temporada 2024/2025, després del d'Antonio Miguélez, jugador gallec que arriba procedent del Sandrigo italià. ■

El Forte, renuncia a la lliga europea. El Forte, recent campió de la lliga italiana després de superar en la final el Trissino, amb la participació decisiva dels jugadors catalans Pedro Gil, Enric Torner i Joan Galbas, ha anunciat, aquesta setmana, que renunciarà a la lliga europea del curs vinent per problemes econòmics. ■

GOLF

Joel Moscatel, campió a Le Vaudreuil. El lleidatà Joel Moscatel va aconseguir, aquest diumenge, el seu segon títol al circuit Challenge europeu de golf en imposar-se a Le Vaudreuil, jugat al Golf PGA França i resolt en un desempat amb el francès Benjamin Hebert. Moscatel i Hebert van acabar les quatre rondes empatats a 274 cops 14 sota par, per la qual cosa van haver de jugar un *play-off* en què el català va aconseguir el triomf i un xec de 43.200 euros. El barceloní uneix aquest títol a l'aconseguit el 12 de maig passat en el Challenge d'Espanya, jugat al Reial Club Sevilla. A un cop de Moscatel i Hebert va acabar un grup de tres jugadors entre els quals hi havia el també català Quim Vidal. ■

L'ESPORTIU
DILLUNS, 1 de juliol del 2024

www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat

GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

CONTRAATAC

Lluís Simon i Rabaseda

El Maradona italià

Pantani, en el famós atac al Galibier el 1998 ■ EFE

El Tour ha començat aquest any a Itàlia, entre altres raons, per recordar la figura de Marco Pantani (1970-2004), un dels ciclistes que més passió ha aixecat en la història del país. La primera etapa, la de dissabte, no va acabar en un lloc qualsevol, sinó a Rimini, la ciutat on el llegendari escalador va ser trobat mort un 14 de febrer, i el punt d'inici d'ahir va ser Cesena, on va néixer un ídol, *el pirata,* que ens va deixar després de recórrer alguns dels cercles que va descriure Dante a la *Divina comèdia.*

La seva ascensió i caiguda en poc menys d'un any va deixar els seus *tifosi* en un estat de xoc poques vegades vist en el ciclisme, un dels esports nacionals del país. El positiu per EPO en el Giro del 1999, quan era líder i havia guanyat quatre etapes, va ser devastador. Un any abans, havia fet el doblet Giro-Tour, la gesta que intentarà repetir aquesta vegada Tadej Pogacar. Quan es va conèixer la notícia de la desqualificació, el drama va ser èpic. I no n'hi havia per menys. Pantani era el Maradona italià.

El país no va assumir aquell trasbals, però el ciclista tampoc. Va deixar anar que es tractava d'una conspiració i que no hi havia cap prova que corroborés l'acusació que havia pres EPO, el producte de moda els anys noranta. Després de la sanció corresponent, malgrat l'esforç d'una munió d'advocats per defensar-lo, Pantani va tornar a competir i a obtenir grans victòries, però el seu caràcter ja no era el mateix. De ser una persona jovial i accessible, va convertir-se en un esportista esquerp.

El recordat duel amb Lance Armstrong el 2000 al Tour en el llegendari gegant de la Provença, el mont Ventor, va jugar a la seva contra, ja que el nord-americà –quin altre per anar donant lliçons!– va afirmar, posteriorment, que l'havia deixat guanyar per llàstima. No ho va dir amb aquestes paraules, però se li va entendre tot. Va ser una punyalada al cor de Pantani i dels seus seguidors.

Una de les seves últimes grans batalles ja no va ser en els grans ports alpins, sinó contra la depressió, aquesta malaltia mental que ara molts esportistes comencen a visibilitzar. En aquell moment, pocs s'atrevien a mencionar-la. Els seu rendiment va caure en picat i, el 2003, el seu equip, el Mercatone, no va ser ni tan sols convidat al Tour.

La versió oficial i judicial de la seva mort va ser sempre la d'un suïcidi amb una barreja de medicaments i cocaïna. La família, amb tot, no ho ha acceptat mai. Molts, els mateixos que van veure en el positiu del 1999 una mà negra (i a Itàlia n'hi ha unes quantes), han posat en dubte que l'addició que en aquell moment el gran campió ja tenia a algunes substàncies fos el desencadenant del seu tràgic destí. La mare del ciclista, Tonina, ha anat recollint amb una paciència inaudita proves i testimonis que contradiuen els fets amb els quals es va tancar aquella investigació.

El que és segur és que a Pantani li va tocar viure un anys en què el ciclisme professional va esdevenir un gegantí camp d'experimentació per als alquimistes del dopatge mundial. En el Tour del 1998, la gran obra mestra *del pirata*, investigacions independents van corroborar que tant ell com el segon (Jan Ullrich)i el tercer (Booby Julich) classificats i el guanyador de la regularitat (Erik Zabel) havien pres EPO, així com la majoria d'equips, començant pel Festina.

Però ningú va fer net. Lance Armstrong i molts altres van esquivar els controls d'EPO els anys següents amb la complicitat de la Unió Ciclista Internacional. Així, mentre Pantani es preguntava en el maleït Giro del 1999 "què he fet per merèixer això", el nord-americà anava encadenat un Tour rere l'altre.

Sempre ens quedarà, als aficionats, el memorable duel de l'italià contra Jan Ullrich pujant el Galibier, el 1998, sota una pluja incessant i amb temperatures gèlides a més de 2.500 m. Tot i que l'etapa semblava un vertader viatge a l'abisme, va ser just aquell dia quan l'heroi italià va ser a més a prop del seu paradís. I com a homenatge, un altre, els ciclistes tornaran a pujar en aquest Tour una de les seves muntanyes més llegendàries.

L'ESPORTIU C/Falgàs, 13. 17005. Girona Tel: 972 186 400. info@lesportiudecatalunya.cat Dipòsit Legal: GI-652-2015
Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA. PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.